

DROOM EN WERKELIJKHEID

Christus Triumfatorkerk, 24 november 2019, Eeuwigheidszondag

Voorganger: ds. Jaap van den Akker

Lezing: Jesaja 65: 17-25

KOMEN

- Welkomstwoord en mededelingen (ouderling van dienst)
- Aanvangslied 'Tijd van vloek en tijd van zegen' (Lied 845)
- Moment van Stilte
- Begroeting en bemoediging
- Psalm van de zondag Psalm 126

Zingen Psalm 126a: refrein: 1. voorzang, 2. gemeente

Lezen Psalm 126 (BGT)

Toen de Heer terugkeerde naar Sion,
juichten we van vreugde.

We droomden weer van een toekomst,
we konden weer lachen.

Alle volken zeiden:

'De Heer doet grote wonderen voor zijn volk.'

Ja, de Heer deed grote wonderen voor ons.

Wat waren we gelukkig!

Daarom vragen wij u, Heer:

Kom ook nu snel bij ons terug.

Breng ons weer tot leven,
zoals regen alles weer laat groeien.

Mensen die nu huilend zaaien,
zullen juichen bij de oogst.

Mensen die nu verdriet en pijn hebben,
zullen dan zingen en juichen.

Zingen: Psalm 126a: couplet 1 voorzang, refrein gemeente.

- Koorzang Kyrie en gloria

WOORD

- Met de kinderen: de Witte Roos (Rein Algera)
Haar vader had Esther naar bed gebracht.
Nog even een verhaaltje verteld en gebeden en toen 'welterusten' gezegd.
Hij was net weer beneden toen Esther al riep: pappa, ik wil nog een beetje water drinken.
Een kwartiertje later riep ze weer: pappa, mijn pop ligt nog beneden, wil je die komen brengen?
Die had haar vader gebracht, maar na vijf minuten hoorde hij Ester weer: pappa, ik ben bang in donker.
Haar vader stond zuchtend op. Ging naar boven en ging bij Esther op het bed zitten.
Hij vroeg: Esther, wat is er nu echt aan de hand?
Ik ben nog steeds verdrietig om oma die is gestorven... Zal ik haar nooit meer zien? En waar is oma nu?
Da's niet zo makkelijk, zei haar vader toen.
Daarna zei Esther: pappa, ik ben eigenlijk ook echt bang in het donker en ze hebben gezegd dat oma in de hemel is, maar die is ook zo donker!
Toen zei haar vader:

“Ja, het is net of er een deken over heen ligt, hè, alsof er een dak op de wereld zit, een deken-dak. Daar ken ik een verhaal over.

Kom eens naar het raam.

Is het alleen maar donker? Nee, hè, je ziet heel veel kleine lichtjes; dat zijn heel veel sterren.

Kijk, toen oma dood ging kwam er een engel uit de hemel om haar op te halen.

Die engel konden wij niet zien, maar oma wel.

Oma was voor die engel zo licht als een veertje. De engel heeft haar meegenomen omhoog.

Oma zat op zijn arm, maar in zijn andere hand had die engel een stokje met een scherpe punt.

Bij het deken-dak aangekomen prikte de engel er een klein gaatje in

en daar ging hij samen met oma doorheen.

Maar het gaatje blijft, in de hemel, aan de andere kant van het deken-dak, daar is altijd licht en daar woont oma voor altijd bij God.”

Toen was het even stil..

En Esther zei: “een mooi verhaal, pappa, maar ik mis oma nog steeds...”

“Weet je wat,” zei haar vader toen, “dan gaan wij morgen een witte roos kopen en die zet je dan in je kamer.

De blaadjes van de roos lijken op de vleugels van de engel.

En de dorens zijn scherp als het stokje waarmee hij een gaatje prikt in het dekendak.

En wit als de kleur van de sterren en de hemel zelf...”

“Ja,” zei Esther met een zucht, dat gaan we doen!

Dan is het net of oma toch nog een beetje bij ons is...”

Daarom heb ik rozen mee gebracht voor iedere naam die we noemen een. De blaadje van de roos als de vleugels van de engel. Het wit als het licht van de hemel.

- Lied: ‘Ik zal er zijn voor jou’ (Met Andere Woorden, 24)
- Schriftlezing Jesaja 65: 17-25
- Zingen: ‘Aan u behoort, o Heer der heren’ (Lied 978: 1, 2 en 4)
- Verkondiging

De droom van Jesaja.

Is het een droom? Of mooier, geloviger gezegd – is het een *visioen* dat mooie perspectief dat ons vandaag wordt voorgespiegeld bij monde van deze profeet?

Ja, dat kan je wel zeggen, denk ik.

Jesaja is een ziener. Hij ziet hoe deze wereld óók kan zijn: een feest om op te wonen, geen verdriet en geklaag. Geen kinderen die voortijdig sterven. Geen ziekte.

En iedereen zal de vruchten plukken van zijn eigen werk. Als je een huis bouwt zal je er zelf in wonen. Als je een druif plant zal je er zelf de vruchten van eten.

Ja – het is een visioen. Want zo is het nog niet in onze wereld.

In onze wereld sterven er nog veel te veel mensen te vroeg. In de knop gebroken. Kinderen dood geboren of maar enkele dagen levend. Jongeren die door ziekte worden getroffen, of voor wie het leven te zwaar is om te dragen. Mensen in de kracht van hun leven 42, 73, 77 getroffen door die verwoestende ziekte. Kanker, waar we maar geen antwoord op hebben – hoe vaak we Alpe’Huez ook op fietsen.

Ja - het is een visioen. Want hoeveel mensen in Oeganda, Sudan, Syrië, Koerdistan, leggen niet een wijngaard aan en bouwen een huis, maar zullen nooit van de vruchten van de wijnstok kunnen genieten, omdat ze door geweld van hun stukje aarde verdreven worden.

De droom van Jesaja.

Het is een mooie droom, een prachtig visioen, maar zal die ooit uitkomen?

Kan dit in onze wereld?

‘Niemand doet kwaad, niemand sticht onheil’ - niemand – dat is toch niet voor te stellen?

Nee, dat is niet voor te stellen. Daarom is het méér dan een droom. Het is ook kritiek. Een analyse van het nu. Het doet pijn dat wij niet in staat zijn oorlogen te stoppen. Het is onverteerbaar dat elke keer weer mensen die part noch deel hebben aan de hogere politiek worden verdreven van hun land waar ze vaak al generaties wonen. Dat ze niet kunnen oogsten van wat ze gezaaid hebben.

Jesaja droomt niet met romantische muziek en zoet gevoosde stemmen van een sprookjesachtige droomwereld, om ons in slaap te sussen, of zoet te houden. Het is niet *stil maar wacht maar, alles wordt nieuw*. Het is geen Disneyfilm met een happy end.

Nee. Deze droom is een oproep van Jesaja, vooral een oproep aan de politiek en de machthebbers in zijn tijd. God heeft deze wereld goed, compleet gemaakt. Er is voldoende voor iedereen. Alles groeit en bloeit, als we het maar de tijd geven en er zorgvuldig mee omgaan. Deze wereld is een paradijs! Maar jullie maken er steeds een potje van. Jullie doen elkaar kwaad en eisen de rijkdommen op voor je zelf.

In de prachtige symboliek van het visioen van Jesaja zit een stevige kritiek op ons – dat het ons maar niet lukt om de wereld als een geschenk van God te behandelen, tot zijn recht te laten komen. Tot volle wasdom. Steeds opnieuw wordt de goede schepping in de knop gebroken. Zo zijn visioenen vaak bedoeld. Als Johannes op Patmos zit en de meest vreemde dromen krijgt dan zijn die voor de goede verstaander allereerst bedoeld als troost en bemoediging voor de vervolgte volgelingen van Jezus én ook als stevige kritiek in geheimtaal op de Romeinse keizer. Als Martin Luther King in 1963 op de trappen van het Lincoln Memorial in Washington zijn legendarische toespraak houdt en begint met de iconische woorden: *I Have a Dream*. Dan is dat een visioen, een hoopvol perspectief voor de duizenden zwarte mensen voor hem op de *Mall*. Die onderdrukt worden. Die geen gelijke rechten hebben. Met al zijn charisma houdt hij ze een leefbare toekomst voor: *I have a dream that one day, blank en zwart met elkaar om de tafel zullen zitten en met elkaar in gesprek gaan als gelijken*. Kom daar nog maar eens om in het vuur van de zwartepietendiscussie en de storm van oerwoudgeluiden in voetbalstadions. Het is een hoopgevende droom, maar tegelijkertijd ook stevige kritiek op de ongelijkheid die in de jaren zestig in de Verenigde Staten bestond. Een droom die het waard is nog steeds gedroomd te worden. Bij elke voetbalwedstrijd, bij elke intocht van onze goed heilig man.

Wij zijn hier vandaag op deze bijzondere zondag, om te herdenken. Er klinken zo meteen negen namen van gemeenteleden die dit jaar uit ons midden zijn weggevallen. Allemaal laten ze een leegte achter. En wat zegt ons dan dit visioen van Jesaja?

Dat deze wereld gebroken is en onaf. Het paradijs van weleer moet je hier soms met een vergrootglas zoeken.

Het visioen botst met het verdriet en het lijden dat in deze wereld door het geluk en de blijdschap heen loopt. Maar dit visioen vertélt ons wel het een en ander. Allereerst dat dit is wat God ook graag wil: Een wereld waar het goed is. Vreugde. Blijdschap. Niets dat zwaar op je hart ligt en je met je mee draagt. Geen buikpijn om de dag die voor je ligt. Mensen om je heen, die er voor je zijn.

We zijn geboren voor het geluk. Om lief te hebben en te leven. Te genieten van het goede dat het leven ons te geven heeft. Dat is wat God ten diepste voor ons wil. Vanaf de schepping. En ja dat botst soms met de realiteit, maar het geeft ons ook een nieuwe kijk op de dingen. Een visioen als dit helpt ons om in ons leven het leven, het paradijs, God te ontdekken. Soms zelfs juist ook *in* de moeilijke dingen die we meemaken. De dierbare intieme gesprekken die je hebt met je partner, met je moeder of oma – juist als het leven kwetsbaar wordt.

Hoe dicht je bij elkaar komt als familie als je herinneringen uitwisselt en een afscheid moet voorbereiden.

Maar ook in het leven zelf. De levensposters van een park in het verpleeghuis krijgen opeens een andere betekenis. Ze laten iets van het paradijs zien.

Een vogel die op het balkon gaat zitten en je met aandacht aankijkt, zijn kopje scheef.

Met je laatste krachten samen een lied zingen: 'Ga met God en Hij zal met je zijn'.

De glimlach die op je gezicht komt als je elkaar verhalen vertelt van wat je voor elkaar heb betekent. Daarin schemert het visioen aldoor. Daar komt de hemel even op aarde.

Maar dat visioen zegt nog veel meer. Namelijk dat de onafheid van deze wereld niet het laatste woord heeft. Dat het Gods eer te na is om het hierbij te laten. En of een geliefd mens nu 42 werd, 73 of 97 jaar, het mag geborgen zijn bij God. Wat dat precies betekent weet ik eigenlijk niet. Misschien keert je levensadem terug naar de schepper en dat is goed. Opgenomen in de liefde van God. Maar als dat voor u, voor jou te abstract is, dan wijzen visioenen als dat van Jesaja ons de weg. Het is in ieder geval een plaats waar het goed is. De heilige berg van de Heer: Wolf en lam zullen samen weiden, een leeuw en een rund eten beide stro en een slang zal zich voeden met stof. Niemand doet kwaad, niemand sticht onheil op heel mijn heilige berg – zegt de HEER.

Het is Gods belofte.

Dat is een geloofsuitspraak.

Soms, als je het wilt zien dan ontdekt je al iets van de hemel op aarde.

Soms weet je het zeker: God zal zich over mij ontfermen als anderen dat niet meer kunnen, ook óver de dood heen.

Een ding is zeker: dat is wat de bijbel ons vertelt. Dat is wat God heeft waargemaakt in Jezus Christus. leven is sterker dan de dood. Bij God blijven we bewaard. Tot in lengte van dagen.

Amen

- Koor: In Paradisum met aansluitend Chorus Angelorum

GEDACHTENIS VAN DE GESTORVENEN

- Lied: “Heer, herinner U de namen” 1 en 2
- Inleiding
- Gedicht
- Koor: Lux aeternam
- We noemen de namen van overleden gemeenteleden
- We gaan een moment staan voor de gedachtenis in stilte
- We zingen we: “Heer, herinner U de namen”: 3 en 4
- Wij brengen anderen in het licht
- Koor: Requiem aeternam

ANTWOORD

- Dankgebed, voorbeden, Stil gebed, Onze Vader
- Inzameling van de gaven

GAAN

- Slotlied “Ga met God” (Lied 416)
- Zegen